

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Шарий К.В., аспірант

Донецький державний університет управління, м. Донецьк

В сучасних умовах для розвитку національної економіки необхідно забезпечувати найефективніше використання науково-технічного та людського потенціалів держави, при цьому залучаючи внутрішні та зовнішні інвестиційні ресурси. Але держава не повинна стояти осторонь даних процесів, навпаки, вона повинна приймати активну участь. Для того, щоб бути конкурентоспроможними, економічно та технологічно розвинені країни світу перейшли на новий ступінь розвитку економіки – інноваційний, що має на увазі активне впровадження у виробництво науково-технічних розробок і технологій. Однак найкращий ефект досягається при використанні комплексу «інновації – інвестиції».

Україна належить до числа країн з високим науковим потенціалом. Наукові школи України відомі унікальними досягненнями в сферах розробки нових матеріалів, дослідженнями в галузі фізики низьких температур, електрозварювання, інформатики і багатьох інших. Пріоритетом для діяльності органів державної влади сьогодні має стати створення умов, що забезпечують не тільки збільшення цього потенціалу, а насамперед його максимальну реалізацію в інтересах суспільства. Для цього держава зобов'язана стати безпосереднім провідником інноваційного розвитку, замовником і організатором досліджень і розробок [1].

Таблиця 1

Питома вага підприємств, що займалися інноваціями [2]

Вид підприємств	2009 р.	2010 р.	2011 р.	2012 р.
Всього	12,8	13,8	16,2	17,4
Промислові	10,7	11,5	12,8	13,6

Розглянувши табл. 1, можна помітити, що в українських підприємствах із року і рік спостерігається зростання показників інноваційної діяльності. Протягом досліджуваного періоду кількість підприємств, що запроваджували інновації, збільшилася на 4,6% на усіх фірмах держави, та на 2,9% - на промислових підприємствах. Цей фактор можна віднести до позитивної тенденції, що приносить користь не лише собі, але й державі взагалі. Проте кількість

підприємств, що запроваджують інновації, залишається недостатньою, так як станом на 31.12.2012 р. 82,6% фірм не вносили у свою діяльність жодних нововведень.

Із збільшенням кількості інноваційно активних підприємств збільшується і загальна сума витрат підприємств на інновації (рис. 1).

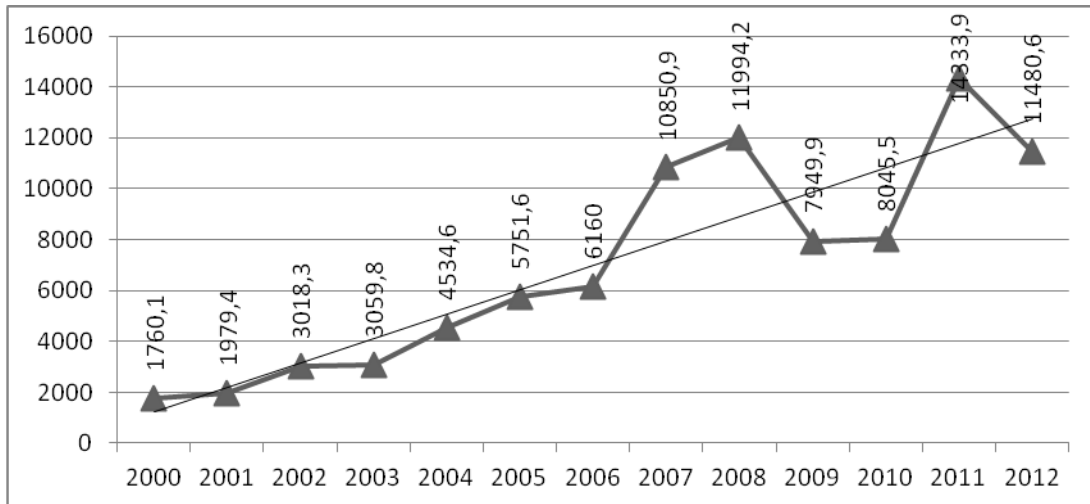

Рис. 1. Загальна сума витрат підприємств на інновації, млн. грн.
[2]

Протягом 2000 – 2012 рр. сума витрат на інновації збільшилася в 6,5 рази з 1 760,1 млн. грн. до 11 480,6 млн. грн. однак простежується спад у проміжку 2009 – 2012 рр. як наслідок світової економічної кризи. Та вже у 2011 р. витрати на інновації збільшилися і стали більше ніж у докризовому періоді. На протязі останнього періоду витрати підприємств на інновації зменшилися на 20%.

Щоб інноваційна діяльність набула ефективного розвитку необхідне відповідне та своєчасне фінансове забезпечення від етапу фундаментальних досліджень до етапу запровадження у виробництво. Однак в сучасних умовах розвитку в державному бюджеті не вистачає коштів на інноваційну та науково-технічну діяльність. Тому актуальним питанням в даний час є розробка та впровадження у дію заохочувальних заходів для підприємств усіх форм власності. До вище зазначених заходів можна віднести:

- запропонування пільгових умов для фірм, що ведуть науково-дослідні роботи та запроваджують інновації у своїй діяльності – особливі умови оподаткування, кредитування, страхування, інвестування та інше;

- створення цільових інноваційних фондів для академій наук та науково-дослідних установ, які можуть формуватися з різних джерел;

розробка системи надання державних гарантій кредитування для перспективних інноваційних проектів.

Внаслідок непослідовного проведення та низької ефективності державної інноваційно-інвестиційної політики наша країна відстає в технологічному розвитку від розвинутих країн. Зменшується кількість інноваційно активних підприємств, гальмується розвиток високотехнологічних галузей промисловості. Це призводить до зниження рівня конкурентоспроможності національної економіки [3].

Тому для забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств вважається за необхідне перехід до інноваційно-інвестиційної моделі розвитку нашої держави, що також дасть змогу забезпечити відповідні темпи економічного зростання по відношенню до розвинених країн світу.

Література:

1. Коробейник О.В. Державне фінансування інноваційної діяльності підприємств України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/31_PRNT_2010/Economics/73850.doc.htm

2. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

3. Лобас І.В. Особливості інноваційно-інвестиційної політики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej14/txts/Lobas.pdf>